

— zasądzenie od strony pozwanej na rzecz wnoszącego odwołanie wszystkich kosztów, jakie ten poniósł i które odnoszą się zarówno do postępowania w pierwszej instancji, jak i do postępowania w sprawie niniejszego odwołania; albo

pomocniczo:

— skierowanie rozpatrywanej sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej, rozpoznającej w innym składzie, celem ponownego rozstrzygnięcia tej sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty na poparcie swoich żądań:

- niezgodność z prawem częściowego odesłania rozpatrywanej sprawy do Sądu Pierwszej Instancji, w szczególności w zakresie błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 90 Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz całkowity brak uzasadnienia;
- naruszenie błędna wykładnia i błędne zastosowania zasady du juge préconstitué de par la loi, jak również art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”);
- niezgodność z prawem odrzucenia wniosków poza tymi, w przedmiocie których Sąd do spraw Służby Publicznej uznał się za niewłaściwy, z uzasadnieniem, że są niedopuszczalne, w szczególności z powodu błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 90 regulaminu pracowniczego oraz pojęcia wniosku o naprawienie szkody accessoire à wnioskowi o stwierdzenie nieważności decyzji instytucji wspólnotowej, jak również całkowity brak uzasadnienia i dénaturation des faits;
- naruszenia procedury mogące poważnie szkodzić interesom wnoszącego odwołanie, ze względu na niedochowanie obowiązku nieuwzględnienia treści aktu, o którym mowa w pkt 11 zaskarżonego postanowienia w zakresie, w jakim został przedstawiony z przekroczeniem terminu, jak również ze względu na wezwanie stron do przedstawienia dokumentów nadzwyczajnych, załączonych następnie do akt sprawy w ramach postępowania w pierwszej instancji, mogących poważnie szkodzić interesom wnoszącego odwołanie;
- naruszenie zasad rzetelnego procesu sądowego, o którym mowa w art. 6 europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i w art. 47 Karty.

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2009 r. — Vidieffe przeciwko OHIM — Ellis International Group Holdings (GOTHA)

(Sprawa T-169/09)

(2009/C 141/115)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Vidieffe Srl (Bologna, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Lamandini, D. De Pasquale i M. Pappalardo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Perry Ellis International Group Holdings Ltd

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 lutego 2009 r., z powodu naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 11 s 1) [zastąpionego przez rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz. U. L 78 s 1] lub nadużycia kompetencji, w części, w której decyzja ta częściowo uwzględniła odwołanie i uchyła decyzję Wydziału Sprzeciwów OHIM, w zakresie w jakim odrzucała ona sprzeciw dotyczący „skóry i imitacji skóry, wyrobów z tych materiałów nieujętych w innych klasach; waliz i toreb podróżnych; parasolek, parasoli i lasek”, należących do klasy 18, i wszystkich towarów należących do klasy 25, a w efekcie całkowite utrzymanie w mocy decyzji wydanej przez Wydział Sprzeciwów OHIM w dniu 22 lutego 2008 r. w ramach postępowania B 909 350;

— nakazanie OHIM podjęcia niezbędnych środków w celu zastosowania się do orzeczenia Sądu;

— obciążenie OHIM i Perry Ellis wszelkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GOTHA” (zgłoszenie nr 3 665 957) dla towarów należących do klas 18 i 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Perry Ellis International Group Holdings, Limited

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy „gotha” (nr 2 896 199) dla towarów należących do klas 3, 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, a w każdym razie nadużycie kompetencji w drodze stwierdzenia, że w przypadku oznaczeń, które nie mogą zostać pomyłone, zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1)